

Poznaj komentarz do wyborów podjętych w rozgrywce scenariusza „OCHRONA ZDROWIA”

Sytuacja	Rozwiązanie	Komentarz
Rejestratorka głośno komentuje zachowanie i diagnozę pacjenta.	Sporządzasz notatkę z przeprowadzonego rozpoznania sprawy.	Tak. Każda sytuacja, w której zagrożone jest dobro dziecka lub naruszone zostały jego prawa, musi być udokumentowana.
	Informujesz rodziców o wnioskach z rozpoznania sprawy.	Tak. Rodzice, jako przedstawiciele ustawowi dziecka, mają prawo wiedzieć o tym, jakie działania zostały podjęte w sytuacji naruszenia praw dziecka-pacjenta.
	Planujesz szkolenie dla personelu rejestracji z zakresu obsługi klienta z uwzględnieniem klientów niepełnoletnich.	Tak. Szkolenia z komunikacji i zasad bezpiecznych relacji między personelem a dziećmi korzystającymi z usług medycznych to bardzo ważny element procesu wdrażania standardów ochrony dzieci i budowania w instytucji kultury ochrony dzieci przed przemocą.
	Na podstawie Karty Praw Pacjenta i przyjętych Standardów Ochrony Dzieci opracowujesz ściągawkę dla personelu. Zaznaczasz w niej najważniejsze kwestie związane z rejestracją i obsługą pacjentów.	Tak. Wdrażanie standardów ochrony dzieci i zasad podmiotowego podejścia do dzieci-pacjentów w podmiocie to proces, a nie jednorazowe działanie. Pomocne są w tym są materiały dla personelu, wspólne omawianie problemów specyficznych dla danego stanowiska i szukanie rozwiązań.
	Wnioskujesz do władz przychodni o zmianę zakresu obowiązków rejestratorki.	Nie. Przeniesienie rejestratorki na inne stanowisko tylko pozornie rozwiąże problem – nie masz gwarancji, że w innym miejscu jej stosunek do pacjentów się zmieni.
	Zawiadamiasz policję o możliwości popełnienia przestępstwa.	Nie. Zachowanie rejestratorki jest niewłaściwe, ale nie stanowi przestępstwa, ani nie zagraża zdrowiu lub życiu dziecka – dlatego zawiadomienie policji nie jest adekwatną reakcją.
	Nic nie robisz – rejestratorka miała dobre intencje, a rodzice Pawła nie wnieśli skargi.	Nie podejmując żadnego działania, dajesz przyzwolenie na niewłaściwe zachowania wobec dzieci.
Ojciec stosuje przemoc wobec Adama. Wyzywa i popycha syna.	Sporządzasz notatkę z przeprowadzonego rozpoznania sprawy.	Tak. Każda sytuacja, w której zagrożone jest dobro dziecka lub naruszone zostały jego prawa, musi być udokumentowana.
	Organizujesz szkolenie z rozpoznawania przemocy wobec nieletnich.	Tak. Szkolenia z rozpoznawania przemocy są bardzo ważnym elementem procesu wdrażania standardów ochrony dzieci i budowania w instytucji kultury ochrony dzieci przed przemocą.
	Przypominasz pracownikom zasady podejmowania interwencji w przypadkach podejrzenia lub zaobserwowania przemocy domowej.	Tak. Wdrażanie standardów ochrony dzieci to proces, a nie jednorazowe działanie. Podobnie jak w przypadku innych procedur obowiązujących

		<p>kadre obozu, okresowo warto przypominać, jakie przyjęto zasady interwencji w przypadku podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone i jakie kroki powinien podjąć każdy członek kadry w takiej sytuacji.</p>
	Wnioskujesz do kierownictwa przychodni o zmianę zakresu obowiązków pielęgniarki.	<p>Nie. Zmiana zakresu obowiązków pielęgniarki nie rozwiąże problemu – ta osoba nadal nie będzie wiedziała, jakie zachowania dorosłych wobec dzieci są przemocą i w jaki sposób powinna zareagować.</p>
	Zawiadamiasz policję o możliwości popełnienia przestępstwa.	<p>Pracownik placówki medycznej podejrzewający stosowanie wobec dziecka przemocy domowej ma obowiązek rozpocząć procedurę Niebieskiej Karty (zgodnie z ustawą o przeciwdziałaniu przemocy domowej).</p>
	Nic nie robisz – takie sytuacje często mają miejsce na izbie przyjęć.	<p>Nie. Nie podejmując żadnego działania, dajesz przyzwolenie na niewłaściwe, przemocowe zachowania wobec dzieci.</p>
Lekarka oceniająco i bezosobowo zwraca się do dziecka.	Sporządzasz notatkę z przeprowadzonego rozpoznania sprawy.	<p>Tak. Każda sytuacja, w której zagrożone jest dobro dziecka lub naruszone zostały jego prawa, musi być udokumentowana.</p>
	Przeprowadzasz ankietę wśród rodziców pacjentów na temat jakości pracy przychodni.	<p>Tak. Diagnoza jest ważnym elementem wprowadzania standardów ochrony dzieci. Może to być zapytanie rodziców i dzieci o ich opinię nt. placówki, zbadanie wiedzy personelu nt. standardów czy też potrzeb szkoleniowych dotyczących np. komunikacji z małym pacjentem, rozpoznawania przemocy czy podejmowania interwencji prawnych. Określenie „stanu wyjściowego” pomoże w zaplanowaniu wdrażania standardów i pozwoli na ocenę skuteczności działań, po roku czy 2 latach.</p>
	Organizujesz obowiązkowe szkolenie z komunikacji z młodym pacjentem i jego rodzicami.	<p>Tak. Komunikacja medyczna jest umiejętnością, która dopiero od niedawna pojawia się w programach kształcenia. Wiele osób nie zdaje sobie sprawy z tego, jak trudne dla dzieci jest takie bezosobowe traktowanie, a szorstki styl bycia traktowany jest nawet jak wyznacznik profesjonalizmu. Dlatego nie zakładaj, że pracownicy sami z siebie wiedzą, czym jest traktowanie dziecka z szacunkiem. Warsztaty i szkolenia z komunikacji są bardzo ważnym elementem procesu wdrażania standardów ochrony dzieci i budowania w instytucji kultury ochrony dzieci przed przemocą.</p>
	Na podstawie Karty Praw Pacjenta i przyjętych Standardów Ochrony Dzieci opracowujesz ściągawkę dla personelu. Zaznaczasz w niej najważniejsze kwestie związane z rejestracją i obsługą pacjentów.	<p>Tak. Wdrażanie standardów ochrony dzieci i zasad podmiotowego podejścia do dzieci-pacjentów w podmiocie, to proces, a nie jednorazowe działanie. Pomocne są w tym są materiały dla personelu,</p>

		wspólne omawianie problemów specyficznych dla danego stanowiska i szukanie rozwiązań.
	Wnioskujesz do kierownictwa przychodni o zwolnienie lekarki.	Nie. Zachowanie lekarki wobec dziecka było niewłaściwe, ale nie kwalifikuje się jako przestępstwo do zwolnienia. Ponadto takie sankcje bez dania szansy osobie na poprawę swojego zachowania mogą zniechęcić innych członków personelu do idei standardów ochrony dzieci, sprawić, że przekroczenia zasad bezpiecznych relacji między dorosłymi a dziećmi będą wyciszane i ukrywane z lęku przed karą. To nie pomoże w budowaniu kultury organizacyjnej opartej na wartościach związanych z ochroną dobra dziecka.
	Zawiadamiasz policję o możliwości popełnienia przestępstwa.	Nie. Zachowanie lekarki jest niewłaściwe, ale nie stanowi przestępstwa, ani nie zagraża zdrowiu lub życiu dziecka – dlatego zawiadomienie policji nie jest adekwatną reakcją.
	Nic nie robisz – rozumiesz wyjaśnienia pani doktor.	Nie. Brak czasu i duża liczba pacjentów nie są usprawiedliwieniem niewłaściwego traktowania małego pacjenta. Nie podejmując żadnego działania, dajesz przyzwolenie na to, by problemy organizacyjne podmiotu przesłaniały dobro dziecka.
	Nic więcej nie robisz – lekarka zachowała się w tych warunkach pracy profesjonalnie.	Nie. Brak szacunku do dziecka nie jest profesjonalnym zachowaniem.
Dziecko ma ślady mogące świadczyć o samookaleczaniu.	Sporządzasz notatkę z przeprowadzonego rozpoznania sprawy.	Tak. Każda sytuacja, w której zagrożone jest dobro dziecka lub naruszone zostały jego prawa, musi być udokumentowana.
	Organizujesz obowiązkowe szkolenie z reagowania na podejrzenie zagrożenia zdrowia dziecka.	Tak. Ważnym elementem wprowadzania standardów w podmiocie są szkolenia z rozpoznawania i interpretowania objawów, które mogą wskazywać na to, że dziecko doświadcza przemocy lub innych trudnych sytuacji, a także utrwalanie zasad reagowania na podejrzenie, że dobro dziecka jest zagrożone. Wszyscy pracownicy powinni zdawać sobie sprawę z tego, jak ważna jest ich uważność na dobro dziecka, bez względu na zakres bezpośrednich obowiązków.
	Kontaktujesz się z mamą Eryka i rozmawiasz o swoich podejrzeniach – chcesz sprawdzić, czy jest świadoma tego, co się dzieje z chłopcem, i czy nie potrzebuje jakiegoś wsparcia w tej sytuacji, np. kontaktu do psychologa.	Tak. Rozmowa z rodzicem pozwala lepiej zorientować się w sytuacji dziecka – czy w jego najbliższym otoczeniu jest wspierający dorosły i czy zostanie zapewniona mu fachowa pomoc. W zależności od rezultatu rozmowy z mamą chłopca możesz zaplanować dalsze kroki – monitorowanie sytuacji dziecka i np. przekierowanie rodziców do

		poradni zdrowia psychicznego, lub, w sytuacji bierności rodzica – skierowanie do sądu rodzinnego wniosku o wgląd w sytuację dziecka.
	Wnioskujesz do kierownictwa przychodni o zwolnienie pielęgniarki.	Nie. Jednorazowe nie zastosowanie standardów ochrony dzieci nie powinno być podstawą do zwolnienia.
	Zawiadamiasz policję o możliwości popełnienia przestępstwa.	Nie. Nie dysponujesz informacją o możliwym popełnieniu przestępstwa – dlatego zawiadomienie policji nie jest adekwatną reakcją.
	Nic nie robisz – przyjmujesz wyjaśnienia lekarza i pielęgniarki.	Nie. Brak reakcji na bierność ze strony pielęgniarki i lekarza, którzy nie dopełnili swoich obowiązków w zakresie reagowania na niepokojące objawy u dziecka powoduje, że mogą oni zbagatelizować sygnały świadczące o tym, że dziecko doświadcza krzywdzenia – pomoc nie zostanie udzielona, a przemoc nie zostanie zatrzymana.
W trakcie badania Marta zauważa na ciele dziecka wiele siniaków, a także kilka tysiąch placków na głowie.	Sporządzasz notatkę z przeprowadzonego rozpoznania sprawy.	Tak. Każda sytuacja, w której zagrożone jest dobro dziecka lub naruszone zostały jego prawa, musi być udokumentowana.
	Organizujesz obowiązkowe szkolenie z reagowania na podejrzenie zagrożenia zdrowia dziecka.	Tak. Ważnym elementem wprowadzania standardów w podmiocie są szkolenia z rozpoznawania i interpretowania objawów, które mogą wskazywać na to, że dziecko doświadcza przemocy lub innych trudnych sytuacji, a także utrwalanie zasad reagowania na podejrzenie, że dobro dziecka jest zagrożone. Wszyscy pracownicy powinni zdawać sobie sprawę z tego, jak ważna jest ich uważność na dobro dziecka, bez względu na zakres bezpośrednich obowiązków.
	Wnioskujesz do kierownictwa przychodni o zwolnienie pielęgniarki.	Nie. Zwolnienie pielęgniarki tylko pozornie rozwiąże problem braku właściwej reakcji na objawy krzywdzenia dziecka. W innym miejscu pracy ta pielęgniarka najprawdopodobniej również nie będzie wiedziała, jak prawidłowo zareagować na taką sytuację. Warto też przeanalizować tę sprawę pod kątem właściwego wdrożenia standardów ochrony dzieci w podmiocie – czy wszyscy pracownicy zostali przeszkoleni, czy informacje o zasadach reagowania są dostępne i zrozumiałe dla wszystkich członków personelu.
	Zawiadamiasz policję o możliwości popełnienia przestępstwa.	Tak. Jest to właściwa reakcja, biorąc pod uwagę, że na podstawie objawów można podejrzewać, że dziecko jest krzywdzone od dłuższego czasu, a ponadto dziecko w wieku poniżej 3 r.ż., jest w grupie szczególnego ryzyka, gdy skutki krzywdzenia szczególnie zagrażają zdrowiu lub życiu.

	Nic nie robisz – przyjmujesz wyjaśnienia pielęgniarki.	Nie. Brak reakcji jest przyzwoleniem na bierność osoby, która z racji wykonywanego zawodu ma szczególną rolę w ochronie dzieci przed przemocą, co może skutkować eskalacją przemocy wobec dziecka, znacznym uszczerbkiem na jego zdrowiu, a nawet śmiercią dziecka.
--	--	---